

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 marca 1967 r.

Nr 13

Treść:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 65 — nr 26 z dnia 3 lutego 1967 r. w sprawie różnic budżetowych oraz zasad stosowania niektórych cen 109
- 66 — nr 38 z dnia 23 lutego 1967 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego 114

ZARZĄDZENIE

- 67 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 lutego 1967 r. w sprawie zaktualizowania umownych terminów realizacji niektórych inwestycji 114

OBWIESZCZENIE

- 68 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 marca 1967 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 115

65

UCHWAŁA Nr 26 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1967 r.

w sprawie różnic budżetowych oraz zasad stosowania niektórych cen.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) i art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ilekroć w uchwale użyte jest określenie:

- 1) „ceny zaopatrzeniowe” lub „zaopatrzeniowa cena zbytu”, „zaopatrzeniowa cena hurtowa” — rozumie się obowiązującą cenę zaopatrzeniową szczebla, na którym obrót danym artykułem jest dokonywany, z uwzględnieniem:
 - a) dopłat, opustów, rabatów lub bonifikat określonych w cennikach lub zarządzeniach, uzależniających wysokość ceny od określonych warunków kupna, wielkości partii itp.,
 - b) należnej marży lub prowizji, części marży lub prowizji wynikającej z podziału marży lub prowizji, należnego ryczałtu, zrzeczenia się części przysługującej marży zgodnie z obowiązującymi przepisami o marżach i prowizjach,
- 2) „ceny detaliczne” — rozumie się również zaopatrzeniowe ceny zbytu i zaopatrzeniowe ceny hurtowe zwiększone o marżę bądź narzuty, jeżeli organ właściwy do ustalania cen określi taki sposób tworzenia cen detalicznych,
- 3) „jednostki zbytu” — rozumie się biura zbytu, biura sprzedaży, składnice oraz inne jednostki organizacyjne uprawnione do wykonywania funkcji zbytu i realizowania prowizji,
- 4) „jednostki zaopatrzeniowe” — rozumie się jednostki organizacyjne zaopatrzenia materiałowo-technicznego, uprawnione z tego tytułu do realizowania narzutów do cen zakupu.

§ 2. 1. Cenami zaopatrzeniowymi w rozumieniu uchwały są:

- 1) ceny zbytu artykułów, na które nie zostały ustalone ceny detaliczne (artykuły, na które ustala się tylko ceny zbytu),
- 2) ceny zbytu artykułów, ustalone odrębnie od cen zbytu powstających z cen detalicznych przez odjęcie od nich marży detalicznej i hurtowej (dwupoziomowość cen zbytu na dany artykuł),
- 3) ceny hurtowe lub ceny składowe artykułów, powstające przez doliczenie marży hurtowej (narzutu) do cen zbytu określonych w pkt 1 i 2.

2. Cenami zaopatrzeniowymi w rozumieniu uchwały są również ceny zbytu i ceny hurtowe artykułów o jednolitym poziomie cen, powstające z cen detalicznych przez odjęcie marż handlowych (artykuły, na które nie ustala się odrębnych cen zbytu — ust. 1).

§ 3. W zakresie różnic budżetowych przepisy uchwały mają zastosowanie do:

- 1) przedsiębiorstw państwowych,
- 2) zjednoczeń i innych jednostek organizacyjnych grupujących przedsiębiorstwa państwowe,
- 3) gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych,
- 4) przedsiębiorstw posiadających formę spółek prawa cywilnego lub handlowego, w których Skarb Państwa lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego,
- 5) spółdzielni i zakładów związków spółdzielni prowadzących działalność gospodarczą,
- 6) przedsiębiorstw (zakładów) prowadzonych przez organizacje społeczne.

§ 4. 1. W jednostkach produkcyjnych różnice budżetowe, dodatnie bądź ujemne, występują:

- 1) jeżeli jednostki te dokonują sprzedaży artykułów po cenie innej niż zaopatrzeniowa cena zbytu; różnicą budżetową jest, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2, 3 i 5, różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a zaopatrzeniową ceną zbytu,
- 2) przy zaliczaniu niektórych surowców i materiałów do kosztów po cenie zaliczeniowej, określonej w ust. 6; różnicą budżetową jest różnica między ceną zaliczeniową a ceną zakupu.

2. Jeżeli przy sprzedaży (ust. 1 pkt 1) marża hurtowa ulega zgodnie z obowiązującymi przepisami podziałowi pomiędzy dostawcą i odbiorcą, a w wypadkach obrotów tranzytowych — pomiędzy dostawcą, odbiorcą i organizującym tranzyt, różnicą budżetową jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a zaopatrzeniową ceną zbytu zwiększoną o marżę hurtową.

3. W razie sprzedaży artykułów po cenie detalicznej różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę detaliczną, a zaopatrzeniową ceną zbytu.

4. Jeżeli na dany artykuł obowiązują zaopatrzeniowe ceny zbytu w wysokości zróżnicowanej dla poszczególnych grup odbiorców, Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Państwową Komisją Cen określi jedną z tych cen jako cenę podstawową.

5. W razie sprzedaży artykułu po zaopatrzeniowej cenie nie będącej ceną podstawową (ust. 4), różnicą budżetową jest różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a ceną podstawową.

6. Ceną zaliczeniową (ust. 1 pkt 2) jest cena, po której surowce i materiały przyjmowane są do kalkulacji kosztu własnego wyrobów gotowych, ustalona przez Państwową Komisję Cen w porozumieniu z Ministrem Finansów na wniosek właściwego ministra w wysokości odmiennej od faktycznej ceny zakupu tych surowców i materiałów.

§ 5. 1. W jednostkach handlowych oraz w jednostkach skupu różnice budżetowe, dodatnie bądź ujemne, występują w wypadkach, gdy jednostki te dokonują sprzedaży artykułów po cenie, która jest wyższa lub niższa od ceny zakupu (skupu) zwiększonej o przysługujące jednostce handlowej (skupu) marże (prowinzje, narzut).

2. Różnicą budżetową jest:

- 1) w jednostkach zbytu, z wyjątkiem jednostek wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały, w razie gdy jednostki te dokonują sprzedaży artykułów po cenie innej niż zaopatrzeniowa cena zbytu — różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a zaopatrzeniową ceną zbytu, z zastrzeżeniem pkt 3; przepis § 4 ust. 2 stosuje się odpowiednio,
- 2) w jednostkach handlu hurtowego, z wyjątkiem jednostek handlu hurtowego typu rynkowego wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały, w razie gdy jednostki te dokonują sprzedaży po cenie innej niż zaopatrzeniowa cena hurtowa — różnica między ceną, po której nastąpiła sprzedaż, a zaopatrzeniową ceną hurtową, z zastrzeżeniem pkt 3,
- 3) w jednostkach handlowych, które zgodnie z obowiązującymi przepisami nabywają artykuły po zróżnicowanych zaopatrzeniowych cenach zbytu ustalonych dla poszczególnych grup dostawców, a sprzedają te artykuły po jednolitych zaopatrzeniowych cenach zbytu (hurtowych) albo po cenach zbytu lub cenach hurtowych, wynikających z cen detalicznych, bądź po cenach detalicznych — różnica między ceną, po której dokonuje się sprzedaży, zmniejszoną o należne marże, a ceną zakupu.

3. Przepis ust. 2 pkt 3 dotyczy również artykułów zakupionych od jednostek gospodarki nie uspołecznionej, z tym że zakup od jednostek gospodarki nie uspołecznionej nie może powodować ujemnych różnic budżetowych.

4. W jednostkach skupu różnicą budżetową jest, z zastrzeżeniem ust. 5, różnica między obowiązującą ceną, po której dokonuje się sprzedaży produktu skupionego, a ceną skupu zwiększoną o określoną przepisami należną danej jednostce skupu marżę (narzut) lub prowinzję oraz ewentualne ryczałty i dodatki za określone czynności.

5. W jednostkach skupujących te same produkty rolne po różnych cenach skupu ustalonych dla poszczególnych form skupu (dostawy obowiązkowe, kontraktacja, skup wolnorynkowy) różnicą budżetową jest różnica między ceną skupu, określoną jako podstawowa, a obowiązującą dla danej formy skupu ceną odmienną od ceny podstawowej. Powyższa różnica cen może być określona kwotowo lub w procentach ceny.

6. W wypadkach, o których mowa w ust. 5, Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, którą cenę uważa się za cenę podstawową, jeżeli Rada Ministrów takiej ceny nie określiła.

§ 6. 1. W jednostkach świadczących usługi dla ludności dodatnie różnice budżetowe występują w razie zaliczenia zleceńodawcy materiałów po cenie detalicznej, wyższej od ceny zakupu; różnicą budżetową jest, z zastrzeżeniem ust. 2, różnica między ceną detaliczną, zmniejszoną o marżę detaliczną, a ceną zakupu tych materiałów bądź wynikający z odrębnych przepisów narzut do cen zakupu lub jego część.

2. Jeżeli państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa budowlane wykonują roboty budowlano-montażowe na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, rzemieślników oraz innych osób fizycznych i zaliczają tym jednostkom materiały po cenie detalicznej — różnicą budżetową jest różnica między ceną detaliczną a ceną zakupu tych materiałów.

§ 7. 1. Różnice budżetowe podlegają rozliczeniu z budżetem centralnym. Dodatnie różnice budżetowe podlegają wpłacie do budżetu centralnego, a ujemne różnice budżetowe pokrywane są z tego budżetu.

2. Dodatnie i ujemne różnice budżetowe rozliczane są z budżetem odrębnie. W uzasadnionych wypadkach Minister Finansów może wprowadzić saldowe rozliczenia dodatnich i ujemnych różnic budżetowych.

§ 8. Minister Finansów może w uzasadnionych wypadkach uznać za różnice budżetowe także inne różnice cen nie wymienione w niniejszej uchwale oraz marże (narzuty, rabaty) lub część marży handlowej.

§ 9. Ustalenie przez Państwową Komisję Cen lub inny właściwy organ ceny, która powoduje ujemną różnicę budżetową, wymaga uzyskania opinii Ministerstwa Finansów.

§ 10. 1. Produkcyjne lub usługowe jednostki państwowe i spółdzielcze wymienione w załączniku nr 2 do uchwały, jak również inne jednostki załącznikiem tym objęte, kupują po cenie zaopatrzeniowej artykuły przeznaczone nie do odprzedaży, lecz na cele związane z ich działalnością gospodarczą: wytwórczą, usługową, inwestycyjną i remontową lub na cele związane z inną działalnością, do której zostały powołane, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2 oraz §§ 11, 13 i 15.

2. W zakresie działalności usługowej, wykonywanej przez jednostki spółdzielcze na rzecz ludności, przepis ust. 1 dotyczy tylko spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, z tym że w ramach spółdzielni, zrzeszonych w tym centralnym związku, zakłady usługowe dla ludności rozliczające się ryczałtowo ze spółdzielnią mają obowiązek dokonywania zakupu materiałów po cenach detalicznych.

§ 11. Państwowe jednostki zbytu, państwowe i spółdzielcze jednostki handlu hurtowego, z wyjątkiem hurtowni zaopatrzenia rzemiosła, państwowe i spółdzielcze jednostki zaopatrzeniowe, państwowe i spółdzielcze jednostki handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego, przedsiębiorstwa (zakłady) handlowe prowadzone przez organizacje społeczne, posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności gospo-

darcej, kupują po cenie zaopatrzeniowej artykuły przeznaczone nie do odprzedaży, lecz na własne cele inwestycyjne i remontowe oraz na cele eksploatacyjne związane z ich działalnością, do której zostały powołane.

§ 12. 1. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne, zrzeszone w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, kupują po cenie zaopatrzeniowej artykuły nie do odprzedaży, lecz do produkcji rolnej, oraz artykuły przeznaczone na własne inwestycje i remonty związane z produkcją rolną tych spółdzielni.

2. Kółka rolnicze i inne organizacje, zrzeszone w Centralnym Związku Kółek Rolniczych, kupują artykuły nie do odprzedaży, lecz do produkcji rolnej oraz artykuły przeznaczone na własne inwestycje i remonty związane z produkcją rolną tych jednostek w zależności od szczebla, na którym zakup jest dokonywany — po cenie detalicznej bądź po cenach hurtowych lub zbytu powstających z cen detalicznych przez odjęcie marż handlowych.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy spółdzielni usługowo-wytwórczych kółek rolniczych, do których stosuje się przepis § 10.

§ 13. 1. Jednostki zbytu i handlu hurtowego typu rynkowego, wymienione w załączniku nr 1 do uchwały, oraz hurtownie zaopatrzenia rzemiosła kupują artykuły przeznaczone do odprzedaży oraz do działalności usługowej na rzecz ludności — po cenie detalicznej zmniejszonej o obowiązujące marże (provizje) handlowe.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 zakup w jednostkach określonych w ust. 1 dokonywany jest przez jednostki objęte §§ 10—12 ust. 1 i na cele określone tymi przepisami — po cenie detalicznej zmniejszonej o marżę detaliczną.

3. Jednostki i zakłady budżetowe oraz organizacje polityczne i związki zawodowe, nie uprawnione w trybie określonym w ust. 5 do zakupu po cenie detalicznej zmniejszonej o marżę detaliczną, kupują w jednostkach handlu hurtowego typu rynkowego (ust. 1) artykuły, bez względu na ich przeznaczenie — po cenie detalicznej.

4. Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Finansów i ministrem nadzorującym działalność danej jednostki handlowej może:

- 1) wprowadzać zmiany w załączniku nr 1 do uchwały,
- 2) ustalić dla poszczególnych grup artykułów, odbiorców lub dostawców odmienne zasady stosowania cen od określonych w ust. 1 i 2.

5. Decyzje uprawniające jednostki i zakłady budżetowe oraz organizacje polityczne i związki zawodowe do zakupu po cenie detalicznej zmniejszonej o marżę detaliczną (ust. 3) wydaje Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Ministrem Finansów na wniosek właściwego ministra bądź organizacji nadrzędnej.

§ 14. 1. Państwowe jednostki zbytu i jednostki handlu hurtowego inne niż wymienione w § 13 kupują artykuły przeznaczone do odprzedaży — po zaopatrzeniowej cenie zbytu.

2. Państwowe i spółdzielcze jednostki zaopatrzeniowe kupują artykuły do dalszej odprzedaży — po zaopatrzeniowej cenie zbytu bądź po zaopatrzeniowej cenie hurtowej.

§ 15. 1. Jednostki handlu detalicznego oraz przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłu gastronomicznego kupują artykuły przeznaczone do odprzedaży oraz do działalności usługowej na rzecz ludności — po cenie detalicznej zmniejszonej o należne im marże handlowe.

2. Przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłu gastronomicznego kupują artykuły przeznaczone do przerobu i dalszej odprzedaży tychże po ich przerobie — po cenie detalicznej zmniejszonej o należne im marże handlowe.

§ 16. 1. Innym jednostkom uspołecznionym niż wymienione w §§ 10—12 ust. 1 może być przyznane w trybie okre-

ślonym w ust. 2 prawo do nabywania po cenie zaopatrzeniowej artykułów (wszystkich lub niektórych) przeznaczonych nie do odprzedaży, lecz na cele związane z ich działalnością gospodarczą: wytwórczą, usługową, inwestycyjną, remontową lub na cele związane z inną działalnością, do której zostały powołane.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, określone będą w drodze zarządzenia lub decyzji wydanej przez Państwową Komisję Cen w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów na wniosek organu sprawującego zwierzchni nadzór nad jednostką ubiegającą się o uzyskanie prawa do nabywania artykułów po cenie zaopatrzeniowej.

§ 17. Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może w zakresie artykułów o podwójnym poziomie cen zbytu i hurtowych (§ 2 ust. 1 pkt 2) określić artykuły lub grupy artykułów, których zakup przez niektóre jednostki objęte §§ 10—12 ust. 1 dokonywany będzie po cenach detalicznych lub po cenach detalicznych zmniejszonych o marżę handlowe.

§ 18. 1. Jednostki uspołecznione, które nie zostały uprawnione do zakupu po cenach zaopatrzeniowych, rzemieślnicy i inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej kupują artykuły po cenach detalicznych bez względu na szczebel, na którym zakup jest dokonywany. Nie dotyczy to jednostek, do których stosuje się przepis § 12 ust. 2.

2. Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów na wniosek Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości może zezwolić, aby określone surowce i materiały, używane przez nie uspołecznione zakłady do produkcji niektórych artykułów uzupełniających produkcję przemysłu państwowego i sprzedawanych po cenach obowiązujących przemysł państwowy, zakupywane były przez jednostki wymienione w ust. 1 po cenach niższych niż określone w powyższym ustępie, lecz nie niższych od cen, po jakich artykuły te są nabywane przez przedsiębiorstwa państwowe.

§ 19. Jednostki organizacyjne, upoważnione przez Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości do bezpośredniego zaopatrywania nie uspołecznionych zakładów produkcyjnych i usługowych w surowce i materiały, kupują te artykuły po cenach detalicznych zmniejszonych o marżę detaliczną.

§ 20. Zobowiązuje się Ministra Finansów do dostosowania przepisów w sprawie zasad fakturowania do przepisów §§ 10—19 niniejszej uchwały.

§ 21. Minister Finansów:

- 1) ustala szczegółowe zasady i tryb rozliczania różnic budżetowych,
- 2) może stosować przedmiotowe i podmiotowe zwolnienia od obowiązku rozliczeń z budżetem dodatnich różnic budżetowych,
- 3) może wyłączyć spod rozliczeń z budżetem centralnym określone (przedmiotowo lub podmiotowo) ujemne różnice budżetowe,
- 4) ustala zasady i tryb rozliczania różnic budżetowych z tytułu:
 - a) przeszacowania zapasów w uspołecznionych przedsiębiorstwach handlowych w wyniku zmiany cen towarów,
 - b) działalności przewozowej przedsiębiorstw żeglugi morskiej,
 - c) usług świadczonych na rzecz kontrahentów zagranicznych oraz innych usług związanych z obsługą ruchu zagranicznego.

§ 22. Dopłaty z budżetu do cen niektórych artykułów odzieżowych wypłacane są według zasad określonych w uchwale nr 48 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów

z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie usprawnienia i koordynacji działalności przemysłu odzieżowego, wytycznych do ustalania cen detalicznych artykułów odzieżowych masowej produkcji oraz utworzenia ujemnych rachunków różnic budżetowych, jak również przepisów wydanych na podstawie tej uchwały.

§ 23. Uchwała nie dotyczy różnic budżetowych występujących w przedsiębiorstwach handlu zagranicznego.

§ 24. 1. Tracą moc przepisy w zakresie unormowanym niniejszą uchwałą, a w szczególności:

- 1) uchwała nr 44 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie różnic budżetowych (z późniejszymi zmianami),
 - 2) uchwała nr 464 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1957 r. w sprawie dodatkowych bodźców dla skracania drogi obrotu towarowego, zniesienia Funduszu Wyrównawczego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego oraz zmiany uchwały nr 44 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie różnic budżetowych,
 - 3) uchwała nr 461 Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1959 r. w sprawie cen artykułów sprzedawanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej na zaopatrzenie nie uspołecznionych zakładów produkcyjnych i usługowych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 5, poz. 19).
2. Pozostaje w mocy przepis § 9 uchwały nr 331 Rady Ministrów z dnia 18 października 1966 r. w sprawie skupu i zaopatrzenia w ziemniaki późne ze zbiorów 1966 r.
3. W zakresie stosowania cen pozostają w mocy do czasu wydania przepisów na podstawie niniejszej uchwały:

- 1) zarządzenie nr 112 Państwowej Komisji Cen z dnia 16 kwietnia 1960 r. w sprawie cen surowców i materiałów stosowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej przy zaopatrywaniu zakładów nie uspołecznionych produkujących artykuły spożywcze (Biul. P.K.C. Nr 13, poz. 208),
- 2) zarządzenie nr 473/220/64 Państwowej Komisji Cen z dnia 12 grudnia 1964 r. w sprawie cen stosowanych przy zaopatrywaniu rybaków morskich i zalewowych (Biul. P.K.C. z 1965 r. Nr 5, poz. 95 oraz z 1966 r. Nr 26, poz. 287),
- 3) zarządzenie nr 56 Państwowej Komisji Cen z dnia 1 października 1959 r. w sprawie cennika nawozów sztucznych (Biul. P.K.C. z 1960 r. Nr 2, poz. 12 i Nr 31—32, poz. 544 oraz z 1961 r. Nr 13, poz. 243),
- 4) zarządzenie nr 3 Państwowej Komisji Cen z dnia 9 stycznia 1963 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen na części zamienne i akcesoria do pojazdów samochodowych oraz zasad stosowania tych cen (Biul. P.K.C. z 1963 r. Nr 2—3, poz. 20, z 1965 r. Nr 14, poz. 184 oraz z 1966 r. Nr 11, poz. 124).

§ 25. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów, właściwym ministrom, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości oraz Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen.

§ 26. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1967 r.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1967 r. (poz. 65).

WYKAZ JEDNOSTEK ZBYTU I HANDLU HURTOWEGO TYPU RYNKOWEGO, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PRZEPISY § 13 UCHWAŁY

Lp.	Jednostki zbytu i handlu hurtowego typu rynkowego	Jednostka nadrzędna
I. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.		
1	Wojewódzkie przedsiębiorstwa hurtu spożywczego i hurtownie tych przedsiębiorstw	Centrala Spożywcza
2	Przedsiębiorstwo Obrotu Spożywczymi Towarami Importowanymi i oddziały przedsiębiorstwa	Centrala Spożywcza
3	Wojewódzkie przedsiębiorstwa tekstylno-odzieżowe, wojewódzkie przedsiębiorstwa handlu odzieżą, wojewódzkie hurtownie tekstylne i hurtownie tych przedsiębiorstw, Składnica Importowa Artykułów Odzieżowych, Składnica Importowa Artykułów Włókienniczych	Centrala Tekstylno-Odzieżowa
4	Wojewódzkie przedsiębiorstwa handlu obuwiami (w zakresie skór do jednostek tych stosuje się przepis § 14 uchwały)	Centrala Handlu Obuwiami
5	Wojewódzkie przedsiębiorstwa hurtu artykułami gospodarstwa domowego „Arged”, hurtownie i inne jednostki tych przedsiębiorstw	Centrala Handlowa „Arged”
6	Wojewódzkie przedsiębiorstwa handlu artykułami papierniczymi i sportowymi oraz hurtownie tych przedsiębiorstw, Składnica Importowanych Artykułów Papierniczych i Sportowych, Centralna Składnica Harcerska (w zakresie działalności hurtowej)	Centrala Handlu Artykułami Papierniczymi i Sportowymi
7	Centralna Hurtownia Wyrobów Jubilerskich i Zegarmistrzowskich	Centrala Jubilerska „Jubiler”
8	Wojewódzkie przedsiębiorstwa handlu meblami (w zakresie działalności hurtowej)	Centrala Handlu Meblami
9	„Motozbyt” — przedsiębiorstwa państwowe (w zakresie działalności hurtowej)	„Motozbyt” Centrala Techniczno-Handlowa

Lp.	Jednostki zbytu i handlu hurtowego typu rynkowego	Jednostka nadrzędna
10	Przedsiębiorstwa państwowe „Foto-Optyka” (w zakresie działalności hurtowej), „Foto-Optyka” — Składnica Artykułów Importowanych	Centrala Handlowa „Foto-Optyka”
11	Wojskowe Przedsiębiorstwo Handlowe — Centralna Hurtownia	Wojskowa Centrala Handlowa
12	„Konsumy” — Państwowe Przedsiębiorstwo Handlowe w Łodzi — Centralne Magazyny	Centrala Handlowa „Konsumy”
13	Zakłady Usług Radiotechnicznych i Telewizyjnych (w zakresie działalności hurtowej)	Ministerstwo Handlu Wewnętrznego
14	Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe Zmechanizowanego Sprzętu Domowego „Eldom” (w zakresie działalności hurtowej)	Ministerstwo Handlu Wewnętrznego
15	Dom Sprzedaży Wysyłkowej	Ministerstwo Handlu Wewnętrznego
16	Przedsiębiorstwo Państwowe „Moda Polska” (w zakresie działalności hurtowej)	Ministerstwo Handlu Wewnętrznego
II. Ministerstwo Kultury i Sztuki.		
1	Państwowe Przedsiębiorstwo „Składnica Księgarska”	Ministerstwo Kultury i Sztuki
2	Zakład Obrotu Wydawnictwami Artystyczno-Graficznymi w Warszawie	Centrala Księgarstwa „Dom Książki”
3	Centrala Handlowa Przemysłu Muzycznego	Ministerstwo Kultury i Sztuki
III. Ministerstwo Łączności.		
1	Przedsiębiorstwa upowszechniania prasy i książki „Ruch”	Centralny Zarząd Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch”
IV. Centralne związki spółdzielcze.		
1	Zakłady spółdzielni zrzeszonych w Związku Spółdzielni Spożywców „Społem” oraz zakłady tego związku	Związek Spółdzielni Spożywców „Społem”
2	Spółdzielnie i związki spółdzielni zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, jak również zakłady Centrali — prowadzące działalność hurtową	Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”
3	Zakłady Centrali Spółdzielni Ogrodniczych	Centrala Spółdzielni Ogrodniczych
4	Spółdzielnia Pracy „Sprzęt Rybacki” w Warszawie, spółdzielnie zrzeszone w Krajowym Związku Spółdzielni Transportu oraz zakłady związków spółdzielni pracy — prowadzące działalność hurtową	Centralny Związek Spółdzielczości Pracy
5	Okręgowe oddziały Centralnego Związku Spółdzielni Mleczarskich	Centralny Związek Spółdzielni Mleczarskich

Załącznik nr 2 do uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1967 r. (poz. 65).

WYKAZ JEDNOSTEK UPRAWNIONYCH DO ZAKUPU ARTYKUŁÓW PO CENACH ZAOPATRZENIOWYCH

1. Przedsiębiorstwa państwowe i ich zjednoczenia, jednostki i zakłady budżetowe, banki państwowe oraz inne państwowe jednostki organizacyjne.

2. Przedsiębiorstwa posiadające formę spółek prawa cywilnego lub handlowego, w których Skarb Państwa lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

3. Spółdzielnie zrzeszone w:

- 1) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy,
- 2) Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,
- 3) Związku Spółdzielni Spożywców „Społem”,
- 4) Centrali Spółdzielni Ogrodniczych,
- 5) Centralnym Związku Spółdzielni Mleczarskich

oraz zakłady prowadzone przez związki spółdzielni wymienione w pkt 1—5.

4. Spółdzielnie wydawnicze.

5. Spółdzielnie mieszkaniowe (lokatorskie), spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe (własnościowe) i spółdzielcze zrzeszenia budowy domków jednorodzinnych, zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

6. Spółdzielnie usługowo-wytwórcze kółek rolniczych, zrzeszone w Centralnym Związku Kółek Rolniczych.

7. Zakłady stanowiące własność lub oddane w użytkowanie organizacji społecznych posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na podstawie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych.

8. Organizacje polityczne i związki zawodowe.